

Jan 14:6-11 ⁶“Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. ⁷Jestliže znáte mne, poznáte i mého Otce. A od nynějška ho znáte a viděli jste ho.” ⁸Filip mu řekl: “Pane, ukaž nám Otce a to nám stačí.” ⁹Ježíš mu řekl: “Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty jsi mne nepoznal? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říkat: “Ukaž nám Otce”? ¹⁰Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. ¹¹Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky.

DA – Touha věků 664.3 Když Kristus pronášel tato slova, vyzařovala z Něj Boží sláva. Všichni přítomní pozorně naslouchali Jeho slovům a zmocňovala se jich posvátná bázeň. (srv. TV 425.6)

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 739.1 Kristus prohlašuje, že je poslán na svět jako představitel Otce. Ve vznešenosti svého charakteru, ve svém milosrdenství a něžném soucitu, ve své lásce a dobrotě stojí před námi jako ztělesnění božské dokonalosti, jako obraz neviditelného Boha.

Jan 5:36 Mám ... skutky, které mi dal Otec, abych je vykonal. Právě ty skutky, které činím, o mně svědčí, že mne poslal Otec.

DA – Touha věků 507.1 Viděli Jej v Jeho ponížení, jak kráčí mezi lidmi jako jeden z nich. Necháпали tajemství Jeho vtělení, nerozuměli dvojímu charakteru Jeho přirozenosti. Jejich oči byly zastřené, takže plně nerozpoznaly božství zahalené lidstvím. (srv. TV 323.1)

DA – Touha věků 663.5 Když se Kristus stal člověkem, nepřestal být Bohem. Ponížil se a vzal na sebe lidskou podobu, Jeho božství mu však stále náleželo. Jedině Kristus mohl lidem představit Otce a učedníci měli velikou přednost být toho více než tři roky přímými svědky. (srv. TV 425.3)

DA – Touha věků 664.1 Jan 14,11 “Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně, už jen kvůli těm skutkům věřte.” Jejich víra se mohla bezpečně opřít o Kristovy činy. Ty byly nezvratným důkazem, neboť žádný člověk sám ze sebe nikdy nic takového nevykonat ani vykonat nemůže. Kristovo dílo svědčilo o Jeho božství. Skrze Krista se zjevil Otec. (srv. TV 425.4)

Jan 5:19-21 ¹⁹Ježíš jim odpověděl: “Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí on, to činí stejně i Syn. ²⁰Neboť Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám činí. A ještě větší skutky než tyto mu ukáže, abyste vy žasli. ²¹Jako totiž Otec křísí [probouzí] mrtvé a obživuje, tak také Syn obživuje ty, které chce.

Lukáš 10:22 “Všechno mi bylo předáno od mého Otce; a nikdo neví, kdo je Syn, než Otec, a kdo je Otec, než Syn a ten, komu by to Syn chtěl zjevit.”

MH – Život naplněný pokojem 422.2 Kristus na sebe vzal lidství. Přišel na tento svět, aby se spojil s lidstvem a zároveň aby hříšným lidem zjevil našeho nebeského Otce. Ten, který byl od počátku v přítomnosti svého Otce, Ten, který byl zřetelným vyjádřením obrazu neviditelného Boha, byl jediným, který mohl zjevit Boží charakter lidem. Byl ve všem učiněn podobným svým bratrům. Stal se člověkem z masa a kostí, jako jsme my. Míval hlad a žízeň. Býval unavený. Potřeboval jíst a občerstvit se spánkem. Sdílel úděl člověka, přesto však byl neposkrvněným Božím Synem. Žil na zemi jako cizinec a pocestný. Byl na světě, ale ne ze světa. Byl pokoušen a zkoušen, jako jsou pokoušeni a zkoušeni lidé i dnes, a přesto žil životem bez hříchu. Byl něžný, laskavý a soucitný. Vždy myslel na druhé. Představoval Boží charakter a neustále sloužil Bohu a člověku. (srv. ZNP 223.6)

Jan 17:26 Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mne miloval, byla v nich, i já abych byl v nich.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 738.4 Kristus přišel, aby světu zjevil Boha jako Boha lásky, plného milosrdenství, něhy a soucitu.

DA – Touha věků 206.2 Za každým činem Ježíšova pozemského života se skrývá moudrý záměr. Vše, co dělal, bylo důležité samo o sobě i svým ponaučením. (srv. TV 127.4)

RH – časopis Review and Herald, 14. října 1902, odst. 11 Kristus představoval svého Otce. Věděl, jak by se Otec v každé situaci zachoval, a jednal přesně tak, jak by jednal Otec. Ve svém díle zjevoval Boží způsoby. Živý Bůh působil skrze svého Syna. Ježíš, když se nacházel v podobě člověka, si uvědomoval potřeby světa a využíval své lidské, Bohem dané síly ve prospěch lidí, přičemž při každém skutku milosrdenství a uzdravování čerpal z božské moci, z té, která stvořila světy.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1131.6 Tak, jako je řeč vyjádřením myšlenky, tak je Kristus vyjádřením neviditelného Otce. Je zjevením Otce a je nazván Slovem Božím. Bůh poslal na tento svět svého Syna, své božství oblékl do lidství, aby mohl člověk nést obraz neviditelného Boha. Svými slovy, svým charakterem, svou mocí a majestátem ukázal podstatu a vlastnosti Boha. Božství proniklo lidstvím v jemném, podmanivém světle. Kristus byl ztělesněním Božího zákona, který je přepisem Jeho charakteru (Rukopis 77, 1899).

DA – Touha věků 406.5 Největším důkazem o Jeho božském původu byl Jeho život, ve kterém se zjevoval Boží charakter. Konal Boží skutky a vyslovoval Boží slova. Takový život je největším ze všech zázraků. (srv. TV 259.1)

Jan 1:14 *A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy.*

ML – Můj život dnes 300.4 V Kristu se zjevil charakter Otce. Když na Něj děti pohlédly, viděly z Jeho očí vyzařovat čistotu a dobrotu. V Jeho tváři se snoubila mírnost, tichost, láska a vědomí moci. Přestože každé slovo, každé gesto a každý výraz tváře prozrazovaly Jeho božské postavení, Kristovo chování a vystupování se vyznačovalo pokorou. Přišel pouze za jediným účelem, a tím byla spása ztracených.